ઉર્ફે ચમન

અને

બાહારે-ગુલશન

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ગાંધી, પ્રેમચંદ વિઠ્ઠલ.

ઠે. ઘાંચીની પોળમાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.   પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૦૬   સંવત ૧૯૬૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

અંબેચરભાઇ ગોવિંદરામે છાપ્યો.

કિંમત ચાર આના.

ગુલાબે ગુલશન.

ભાગ ૪ થો

ગઝલ સ્તાન

ગઝલ—કાઝી

દીલ જાનસે ફીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા
બદનામ હો રહા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુએ કારી,
જખ્મી મંએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમે હમેરા
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
શીબ્લીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝીંદા કરકે હમ કુએ ઇઝની પકડે,
મુજરીમ મએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
આરા ચલ હુએ સરપર પહોંચા મએ દરપે મરકર
બલહાર હો રહી હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગજલ—મુઝરત

બંદા બના ચુકી હુએ હમકો અતાએ ખ્વાજા
દીલ હુએ નીસાર ખ્વાજા જા હુએ ફીદીએ ખ્વાજા
દેખી હુએ કુદરતીયોને શાને અદાએ ખ્વાજા,
બે ઇખ્તીઆર હોકે હમ હુએ ફીદાએ ખ્વાજા,
ચાહે ગદા બના લે ચાહે અમીર કરદે,
રાઝી હુએ હમ ઉસીમે જો હોરઝાએ ખ્વાજા,
જન્નતકી કયા હવીસ હુએ હુરોંકી કયા તમન્ના,
ઘરકર રહી હુએ દીલમે શાને અદાએ ખ્વાજા,

મુઝતર તેરી નઝરમે શાહોકી કયા હકીકત
અલ્લાહને બનાયા હમકો ગદાએ ખ્વાજા.

ગઝલ મહામુદશાહ

ચાલો સખી અજમેર નગર ખ્વાજેકા જોબન દેખતલો,
ફુલકી ચાદર માથે ઓઢે મનમોહનકો દેખતલો,
નુરે ઇલાહીકા યેબરસત હએ ખ્વાજા પીઆકી ફુલીબહાર,
દુલો ચીસ્તી બન બએઠે હએ આકે દરશન દેખતલો,
સેજ રચી હએ ધુમ મચી હએ ગુંન ગાવન હએ હુરો મલક,
જએ માગત હએ ચીસ્તી પીઆસે બર પાવત હએ મનકી મુરાદ.
દે તુ દાતા આન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખતલો,
ગેસુ સજે હએ ચોખટકો મેરે ખ્વાજાકા અંગન દેખતલો,
તુમરે દરવાજે આન પડા મહેમુદશાહ અયે ગરીબ નવાઝ,
ગએર ભયો હએ હાલ મોરા તુમ પ્રેમકે ચલવન દેખતલો.

કાહારવા—દાદર,

આવો આવો નગરીઆ હમારરે
પડી સુની સજરીયા હમારીરે—આવો
મોતી પરોહીએ બયેઠે હો તુમ બાલ બાલમે
ઝુલ્ફે બના બનાકે ફસાતે હો જાલમે
હોગી કએસી ગુઝરીઆ હમારીરે—આવો
એ હુસ્ન ચંદરોજ હએ હો કાસ ખીઆલમે
એક દીન ઝવાલ હોતા હએ આખીર કમાલમે
નહી બાજે બસરીયા હમારીરે—આવો
મુજ બાવફાકો ભુલગએ કીસ ખીઆલમે
સાયદ ફસે હો તુમ કીસી ગેસુકે જાલમે
જાત બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો
યેક યેકસે યેક બડકે હએ હુસ્નો જમાલમે
ખોટા ખરા નીકલતા હમે કીસ્મતસે માલમે
જાઓ જાઓ નગરીયા હમારીરે—આવો
પહેલેતો દીલકો દે દીયા એ આઝમાએ હાલ
ફીર દીલહી દીલમે કહેતા હું અફસોસ હાએ દીલ
પડ ગઈ સુની સજરીયા હમારીરે—આવો
સાકીને રંગ દીયા મુઝેહ રંગે શરાબમે
જલવા ખુદાઇકા નઝર આયા શરાબમે

રંગદે રંગદે ચુંદરીઆ હમારીરે—આવો
ખ્વાજેકા નામ સુનકે મંએ આય હું દુરસે
કીસ્તી કો મેરી ભરદો મહમ્દ કે નુરમે
ભરદે ભરદો ગગરીયા હમારીરે—આવો
સબ ઉમ્ર અપની હમને ગુજારી તબાહકી
અબ સરપે લેકે જાતે હંએ ગઠડી ગુનાહકી
હાએ બીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો
મોહોતાજ હું ગરીબ હું બેશક હું મંએ મજબુર
કબ તક રહું મંએ આપકે કદમોંશુ દુર દુર
કભી લે લો ખબરીયા હમારીરે—આવો
સો કરવટે બદલતા હું પડતી નહી હએ કલ
કીસ ગુલકા હએ ખીઆલ મુજેઘ હાએ આજકલ
કીસસે લડ ગઇ નજરીયા હમારીરે—આવો

ગઝલ-મોઅલ્લફ

માંગતે હો મુફત દીલ કર્યુંકર સનમ દે દેંગે હમ,
પાંચ બોસે હયે બહા પર બેશી કમ દે દેંગે હમ,
બુલ હવીસ હમકો ન સમજો આશકે જાબાઝ હયે,
દીલ હયે ક્યા શએ જાંતેરે ઝેરે કદમ દે દેકે દમ,
વસ્લકા વાઅદા ન ટાલો જાને મન દે દેંકે હમ;
આપકી દમ બાઝીયોપર અપના દમ દે દેંગે હમ,
હસરતે બોસોમે ગર યુંહી રવા લબ ચાટતા
ગોલ કર શરબતમે અયે દીલ તુજકો સમ દેંગે હમ,
યે કહી સાગીરમે દેખા હમને હાલે દો જહાં,
કરકે સાકી પર તસદ્દુક જામે જમ દે દેંગે હમ,
દએરસે ગર વો બુતે સંગી યહાં આ જાયેગા,
ઉસકો રહેનેકે લીયે દીલકા હરમ દે દેંગે હમ,
અહેદ પએમા જીસ તરાહ વો હમસે કરતે હયેઝરીફ,
ગએરસે મીલનેકી ઉનકોભી કસમ દે દેંગે હમ,

ગઝલે અલી

અયે મેરે પીર હીદાયતકે બતાને વાલે
નારે દોઝખસે મુરદોં બચાને વાલે
દરે અકદસપે ખડા આપકે આગે બંદા
લો ખબર જલદીસે મુરદોંકે જીલાને વાલે

આપકા બસ હય વસીલા હમેં યા ગોસે ઉમમ
આપકો છોડકે અબ હમ નહી જાનેવાલે
એક નઝર લુત્ફકી ઇસ ખાદીમે કમતરપેહો
બાત સબ બીગાડી મુરીદોંકી બનાને વાલે
યે અલી આપકા મદદાહ હએશા ગૌસે ઉમમ
આપ હએ બસ ગમસે છુડાને વાલે

ગઝલે રીંદ.

જામ ભરભરકે મએ હોશરૂબા દે સકી
આજ ઇતની તુજે તોફીક ખદાદે સાકી
ઝુમકા ઝુમલીકે મેરે મુહુંસે લગા સાકી
બાઅદ મુદ્દત તુ મુજે આજ ચખાદે સાકી
એક દો જામકે ખાતીર ન ચુરા મુજસે આંચ
અએન મસતીમે તુ મુજકો ન દગા કે સાકી
કયાહી મમરીદોંકો પીલવાતા હએ ચુન ચુનકે શરાબ
સાકી નહરે લબન ઇસકા સીલાહે સાકી
કહીં અરવાહ ન મએ ખારોંકી મહરૂમ રહે
પહેલે એક જામ ઝમીંપર તુ લુઢદે સાકી
રહેમત ઇસકી હુઇ મયે ખારોપે બદલી છાઇ
તુભી મયે ખાનેકો લીલ્લાહ લુટાદે સાકી
તેરી ઉમીદપે રીંદ આયા હએ ઉફતાંઝાં
હો વે તીલછટ હોજે શીશેમેં પીલાદે સાકી

ગઝલ રીંદ

મુજ બલા નોશકો તીલછટભી હએ કાફી સાકી
બરદે ચીલ્લુ મે જો શીશીમે હો બાકી બાકી
ભરકે પીલવાતા નહી પાલી સાકી
માફી મએ માંગતા હું દેતા હએ આધી સાકી
ફુલ નાંગુનો પીલાતા હયે ખાંડી સાકી
કરતા હએ બઝામે ગુઝશતાકી તલાફી સાકી
જામે ન ચાહીએ રીંદોંકો ન શાહી સાકી
સલવાત હએ તેરે કુચેકી ગદાઇ સાકી
જાગ રીંદો દીએ મુજકો પીલાદી સાકી
હકન ગુ લગા માનીંદે શરાબી સાકી

મસતે કય જાને કીધર દયેરહમે કઅબા હમે કહા
ઉમ્ર સારી તેરી મઠીમેં તગુઝારી સાકી
અર્ઝ પીનેવાકે કલેજા મેરા ઠંડા કર દે
આગે અંગુરને તો આગ લગાદી સાકી
ઓરતો હસરતે સબ રીંદકે દીલસે નીકલી
જામે કૈસરકી તમન્ના હમે જો બાકી સાકી

મુસ્તઝાદે આલમ

ઝુલ્ફ પુર પેચમે દીલ એસાગીરફ્તાર હુવા—છુટના દુશવાર હુવા.
અયેક બીઠલાએ નયા ઈશકકા અઝાર હુવા—મુદ્દત બીમાર હુવા
ખાક સહેરાકી તેરે હીજરમેં છાની અયેસી—હએસીયત તક નરહી,
પાર તલવોંકે મેરે દશતકા હરખાર હુવા—ચલના દુશવારહુવા.
આપને હમસે કહાથા કેકલ આએંગે ઝરૂર—અબતક આએ નહુઝુર,
પુરા વાઅદા ન કભી આપકા અયે યાર હુવા—રોઝ ઈકરાર હુવા,
હમસે છુપ છુપકે જો રાતોંકા ચલે જાતેહો—ઈસકા બાઈસતો કહો,
દોસ્તી કીસીસે હુઈ કીસસે નયા પ્યાર હુવા—કૌન દીલદાર હુવા.
મેરે બાઈસસે જહાંમે હુવા શોહરા તેરા—માન અહેસાન મેરા,
મીસ્લે યુસફ તેરા હરએક ખરીદાર હુવાગર્મ બઝાર—હુવા.

ગઝલ દીવાના

જીતના જી ચાહે સતાલે સીતમ ઈજાદ મુજે
મોસલે તસ્વીર હું આતી નહી ફરીયાદ મુજે.
આકે તુરબતપે મેરે રોકે કીયા યાદ મુજે
ખાક ઉડાને લગેજબ કરચુકે બરબાદ મુજે
આજ કયું હીચકીયાં આઈ દીલે નાશદ મુજે
શાયદ ઉસ શોખને ભુલેસે કીયા યાદ મુજે
બુલબુલો તુમકી મુબારક રહે ગુગસ્તે ચમન
ઝુબહ કરનેકે લીએ જાતા હએ સઈયાદ મુજે
યા ઈલાહી દીલે બેતાબકો કહાં બીઠલાઉ
નઝર આતી નહી બસ્તી કોઈ આબાદ મુજે
તેગ રખરખકે ગલે પરસે ઉઠા લેના હમ
યે લગાવટ તેરી ભાતી નહી જલ્લાદ મુજે
મયે વો દીવાના હું લીપટેગે જનાસેસે મેરે
બાદ મરનેકે ન છોડેગે પરીસાદ મુજે

ગઝલ ઝામીન.

યા અલી જીસપે તેરે લુત્ફકા સાયા હોગા
તાજે શાહીસે બુલંદ ઉસકા તો પાયા હોગા
યા મોહમ્મદ હુએ તેરે સામને યુસુફ ઝરરા
દસ્તે કુદરતને તેરા હુસન બનાયા હોગા
જીસને કોનયે નમે સમજા હયે તુમે પુશતોપનહ
ઉસકો દોરેનકી આફતસે બચાયા હોગા
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુસુફકી તલબ
જીસકી આંખોમે તેરા નુર સમાયા હોગા
ખલકને જબકે ગીરાયા તુજે દીલસે ઝામીન
હઝરતે શાહને ઉલફતસે ઉઠાયા હોગા

ગઝલ ગરીબ.

કીસ કદર મંયે જો કરૂં યાર બડાઈ તેરી
અકલ હયેરાન હુએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી
આખરી કહીએ મીયાં તેરે મુસવ્વરકે તંઇ
જીસને ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઈ તેરી
કયા કરૂ કીસસે કહુ કોન કરેગા આસા
સખ્ત મુશકીલ હુએ મેરે હકમે જુદાઈ તેરી
યે જુદાઈ જો જહાંબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રેહતી યે જુદાઈ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સખ્તીસે મુજે
તો મજે અએ દોસ્ત દીલાઉંગા દોહાઈ તેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દર છોડ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હુએ ગદાઇ તેરી

ગઝલ નઝીબ.

હમતો આશક હુંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે રબ દેખે હુએ ગઝબ સતાને વાલે
બંદહર કોઈ મોહબ્બતમે ખબર લી ન મેરી
હમને જીસકે લીયે દામ છુડાને વાલે
કલ લગે જસ્કસે કયા જલ્દ બજથી ઘડીયાં
આજ કયા મરગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસ્તેમે મુલાકત હુઈ તો યુ કહા

કહાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ગુઝરી મુદ્દતકે મેરે સાથ લીપટને નહી આએ
કયા હુએ યાર ગલે અપને લગાને વાલે.
યું તો ઔકાત ગુઝરતી હએ–મઝેદારીમેં,
ન મીલે ચએન મઝેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારશે જાકે કહેના
કયા ભલા હમ ન રહે યાર ગુલાને વાલે

ગઝલ કલંદર.

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લો લગાતા જા
જલાકર ખુદ નુમાઇકો ભસમ તનપર લગાતા જા.
પકડકર ઇશકકી જાડુ સફાકર હુજરએ દીલકો
ધુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લાંપર ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોહ કીતાબે દાલ પાનીમે.
પકડ દસ્ત મએ પસ્તોકો ગુલામ ઉનકા કહતા જા.
ન મર ભુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમે સીજદાકર.
વઝુકા તોડદે કુઝા શરાબે શોક પીતા જા.
નહો મુલ્લા નહો બામન ધુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરસાં અનલહક તું કહાતા જા,

ગલઝ જફર.

સુરીયોમે હું ન રીન્દોમે ન મયેખારોમે હું.
એ ગુતો બંદા ખુદાકા મંએ ગુન્હગારોમે હું,
જો લેતા હએ વો બસ ફેર દેતા હએ મુજેહ,
મંએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમેં હું.
ગાલીયા હોયા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે,
એક મુદ્દતકે તુમારે નાઝ બરદારોમે હું.
હુકમ ગડવાનેકા દો લીલ્લાહ ખુદાકે વાસ્તે,
મંએ તુમારે સબ શહીદોંસે નમુદારોમે હું
મેરી મીલ્લત હએ મોહબ્બત મેરા મઝહબ ઇશ્ક હએ,
ખ્વાહા હું મંએ કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમે હું,
ના કોઈ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મંએ ગમકે ગમખ્વારોમે હું
એ ગફર મંયે કયા બતાઉ તુજસે જો કુચ હુંસો હું

લેકીન અપને ૪કરેદીકે કશ્શ બરદારોંમેં હું.

ગઝલ વલી.

દીલ લગા યારસે દીલ્લકા છુડાના મુશકીલ,
ઈશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સીલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હુએ દામે બલા ઝુલ્ફ હુએ દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ.
આતશે ઇસ્કને બોહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુઝાના મુશકીલ.
તીફલ નાદાન છહીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઈશકમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગાનામુશકીલ.
રોઝ મખફી વલી ઝાહીર ન કીસીસે કરના'
હાથસે બાત ગઈ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ'

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કભી ન કરના,
તુમે કસમ હએ હમારે સરકી હમારે હકમેં કમી ન કરના
હમારી મય્યિતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકે જાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએતો ચલતે હંએ હઝરતેદીલ તુમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકોન
હમારે પહેલુમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલુ તહી ન કરના.
નહીં હએ કેછ કતલ ઉનકા આસાં યે સખ્તજાન હએ બુરીબલાકે.
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરનાં
હુમ એક રસતા ગલીકા ઉનકે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં
યેહ હઝરતે ખીઝરતેકો જતાદો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુરી હએ એ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લેજાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો તો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝલ અહસન.

હમેં જબ દેખતે હયે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી હએ,
મસલ સચ હયો કે સુહ દેખેકી ચાહત આઇ જાતી હએ,
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાને સે,
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હએ.

અદાવત હોગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબોં કે,
જબ આ જાતા હએ ઝીકરઆપના મોહબ્બત આહી જાતી હયે,
અબ સકરતાહએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મે હસીનોંપર તબીઅત આહી જાતી હએ.
ગમોં ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર કર દીયા કાંટા,
લબોંપર આહ અયે યારો બદીકફત આહી જાતી હએ.

ગઝલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝરઆતાનહી વાયેકીસમત કામ બનજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇસ લાચારકો યા રસુલઅલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકીસતરેહ, સાથ અપનેકોઇ લેજાતા નહી.
ચેહરએ અહમદકા જો હએ શેફતાવોકભીસુએબુતાં જાતા નહી,
આશીકે અહમદ હું મંએ અએશેખજી આપકા કહેના મુજે ભાતા નહી,
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્ત એયે અલી બદલજાતા નહી.

ગઝલ અહમદ.

ખુદાકે રૂબરૂ જબદીન કયામતકા બપા હોગા,
રસુલે હાશમી ઉમ્મતકા સારે પેશવા હોગા.
મુજે હયે ખોફ ઉસ દીનકા નજાતું કોનસા દીનહો
ઉતરકર શમસ જબ નીચે સવાનેઝે ખડા હોગા,
વસીલા હયે મુજે ઉનસે જોહએંગે દોસ્તઅલ્લાહકે,
નવાસા ઉસ પયંમબરકા શહીદે કરબલા હોગા.
કયામત-આએગીજીસદીન ઝમી ઓર આસમાં ઉપર,
તો ઉસદોનોં જહાંકે બાદશાહકા સીર ખુલા હોગા,
ગુનહગારોં કો બખશાએંગે ઝાતે કીબરીયાસે વો,
બજુઝ જાતે પયંમબરકે ન કોઇ દુસરા હોગા.
ખુદાકે વાસ્તે મુજકો વહાં પહોંચાઇયો યારો,
જહાં લે હાથમેં નેઝા ખડા મુશકીલ કુશા હોગા
શહીદે કરબલાકા ખુન જબખાતુન માંગેગી
ખુદા જાને વહાંપર ઉસઘડી કયા માજરા હોગા.
ખુદાકો યાદકરઅહમદ કયું ઇતના ખોફ ખાતાહયે,
શફાઅતકે લીએ તેરે મોહમ્મદ મુસતફા હોગા.

ગઝલ વહસી

તેરે સાની અગર કોઇ બશર હોવે તો મએ જાનું,
બશર તો કીયા વલે શમસો કમર હોવે તો મયેજાનું
તુમ અપની ઝુલફે નાગનકો મેરે મુહસે મીલા દેખો
અગર વોહ લાખમી કાટે અસર હોવેતો મએ જાનું
નીકાલો ખુરકે કો રૂખસે રહી શબ વસ્લકી થોડી
તુમ અપને ઝુલ્ફકો ખોલો સહર હોવેતે મંયે જાનું
જરા ચુપકે રકીબોંસે મેરી આંખોમે આ બયેઠો,
અગર કોઇ લાખસી ઢુંઢે ખબર હોવેતો મયે જાનું
તેરે વહશી મીઝાજીકા મુજે ડરહએ મેરે પીઆરે
અગર હમ જાનતક દેવેં ક્દર હોવેતો મંએ જાનું

ગઝલ તમન્ના

દીલમે વહસતકા તકાઝા હએ મચલ જાનેદો,
ઝબત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાને દો.
મએ કશી ખુબ કરો તો બાકો જલદી કયા હએ,
હસરતે દીલકી મેરી મેરી જાન નીકલ જાને દો,
હઝરતે દીલ ન કરો કત્લમે જલદી ઇતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાનેદો.
હસરતો યાસ તમન્ના તુંમે વહશતકી કસલ,
બીડ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો,
બસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હોસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

ગઝલ ડમીરે

હઝાર દીલસે હું તુજપર ફીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું તેરે સદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાહીર તેરે ઝરા એક કદમ,
સનાહી કરતી હું તેરી સદા ખુદાકી કસમ,
તુમ્બા રહમ કરેયા નીગાહે કહરે સનમ
ન હોંગે મુજસે મએ હરગીઝજુદા ખુદાકી કસમ
તા ઉમ્મર લીખુગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ
ન હોવે શરમા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ,
હમેશા રખતીથી દીલબર આરઝુ દીલમે

મીલાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ રીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી,
ઉઠ જાએંગે જબ હસતો હમે યાદ કરોગે,
ભુલે હુએ બએઠેહો અબસ યાદ હમારી
થરા રએઠેહો અબસ યાદ હમારી
થરા રએંગે ચર્ખે ફરીશતે સભી નકર,
તાઅર્શ જો પોંહોચી કભી ફરયાદ હમારી.
અછ્છા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના.
પડજાએ કહીં આહ ન સઇયાદ હમારી
રીનદાના કલામ અપના પસંદઆતા અયેરીંદ,
અકસર ગઝલેં પડતે હુએ ઉસતાદ હમારી.

ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હુએ તેરી તકદીર અપને હાથસે,
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખસાહીબકો સલામ.
હકને ખીચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હુએ ગેહી,
ફેંકદે પારસકે તંઇ અકસીર અપને હાથસે.
કબપર મજનુકો જાને લએલી ગર દામન ફશાં,
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
પાક કરદે રઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

ગઝલ રીંદ

જો ઉસકે હકમેં સમજા વો બહેતર બના દીયા
મુજરો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા,
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક
દારા કોઇ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગાફીલ મુકામે રશક નહી જાએ શુક્ર હુએ,
સોસે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા,
સાહીબ કમાલ રખતે હુએ અકસીરકા ખ્વાસ.
મુટ્ઠી ઉઠાઇ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.

ગરદ મએ તૌક પાઉમેં ઝંજીર ડાલી રીંદ,
સોદાયુંકો અપને યે ઝેવર બનાદીયા.

ગઝલ મોમીન.

વો જો હમમે તુમમે કરારથા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો
વોહ યાને વાયદા નેબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.
વો જો લુત્ફ મુજપે થા પેશતર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
મુજે સબ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયયે વો મઝેહ યઝેહકી હીકયતે,
વો હરેક બાતમે રૂઠના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી બયેંઠે સબમે જો રૂબરૂ તો ઇશારતોંહયે ગુફ્તગુ.
વો બયાન શોકકા બરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી હમને તુમમેભી ચાહથી કભી હમસે તુમસે નીબહાથા.
કભી હમભી તુમભીથે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
જીસે આપ ગીનતેથે આશના જીસે આપ કહેતથે બાવફા.
મંએ વહી હું મોમેને મુબતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

ગઝલ નયાઝ.

ઇસ્કમે તેરે કોહે ગમ સરપે લીયા જો હો સોહો
એશો નીશાતે ઝીન્દગી છોડ દીયા જો હોસોહો.
હીજરકી સબ મુસીબતે અર્ઝકી ઉસ્કે રૂબરૂ,
નાઝો અદાસે મુસ્કુરા કહેને લગા જો હો સો હો
અકલકે મદરેસેમે ઉઠ ઇસ્કકે મએકદેસે આ,
જામે ફનાંએ બે ખુદી અબતો પીઆ જો હોસોહો.
હસ્તીકી જો સરામે આ નાતકી રાત મસ્ત રહા,
સુબ્હ અદમ હુવી નમુદ પાઉં ઉઠા જો હોસોહો;
પુછો ન મુજ મરીઝસે યારો સલાહે કાર તુમ,
અપને તો અબ રહે નહી હોશ બજા જો હોસોહો;
દુનીઆકે નેકો બદસે કામઅબતો નીઆઝ કુછ નહી.
અપનેસે જો ગુઝરગયા ફીર ઉસે કયા જો હોસોહો.

ગઝલ જામીન

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા.
મુસાફી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હએ ન જન્નત કી તલબહએ.

મુદ્દતસે મેરી જાન ગીરફતાર હું તેરા
દુનયાંમે ઝુલીખાંકી રીહ્દત અએ મેરે યુસુફ,
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદાર હું તેરા.
બેહોશ કીયા હઐ મુજેહ જલવેને તુમ્હારે,
ઈતની તો ખબર હઐ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હઐં બદજવાહ,
મએં ખાર નહી યાર મએં ગુલઝાર હું તેરા,
મંએ બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું સાકી,
દે જામે મોહબ્બત મુજેહ મએ ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીસે ખબર લે,
બદનામ હુવા મએં સરે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમે,
ગુલહું મએ તેરા બાગકા યા ખારહું તેરા
ઝામીન તેરી ફુરકતસે લબે જાનહઐ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઈસા કે મંએ બીમાર હું તેરા,

ગઝલ.

ખુદા જાને યે કીસ્મતગે હમારે કયા લીખા હોગા.
જો ઝાહેર હયે સો દેખેંગે મગર બાતીનમે કયા હોગા.
જો હએ મહબુબ અલ્લાહકા હમારા વો વસીલા હયે,
નવાસા જીસ પયગમબરકા શહીદે કરબલા હોગા.
ન હોવેગી ઝમીં આસ્માં કયામત હોવેગી કાયમ,
ફના કીલ્લાહ હકે ગુલશનમે યેક ગુન્ચા ખીલા હોગા.
ઉસે કયા ખઓફ હઐ યારો અઝાબે રોઝે મહશરકા,
કે સાબીત જીસકે સીનેપર દરૂદે મુસ્ત ફાતા હોગા.

ગજલ હકીમ.

હમને અફલાક કો સો રંગ બદલતે દેખ
પર મંએ કીસમતકે નવીસ્તેકો ટલતે દેખા.
મરઝે ઈશકમે આજીઝ હઐ ખુદાઈ સારી.
સદ ફલાતુકો યહાં હાથકી મસલતે દેખા,
બઝમે દુનીયાંમેં અજબ હઐ ન જીનુંન હો અસર
યાં પરીશનો કે તઈ પાઉં ફીસલતે દેખા.
પેશ તુજ પરતવે દીદારકે ઇનસા કયા હઐ,

હમને શેહ તુર કો ઇસ જા ન સંભલતે દેખા.
સબ તડપતે હુએ જુદાઇસે સનમકે બીસમીલ,
લખતે દીલ હમને ફકીહકોભી નીગલતે દેખા,

ગજલ કેસ.

જાકે ગુલઝારસે સઇયાદ ફીરાયા ઉલટા,
કયા નસીબા હયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા.
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
યે વો જામા હયેકે જીસકા નહી સીધા ઉલટા.
ગાલીયાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખફા,
જાકે ગએરોસે કરો ફીર મેરાશીકવા ઉલટા.
નામ ઉસ્ને જો સુના ઇસ્કકી બીમારીકા,
મેરે દરપરસે ફીરા આકે મસીહાઉલટા.
યાદ આયા જો મુજેહ કુએ સનમ હશરકેદીન.
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરઆયા ઉલટા.
નાલા કરનેસે મેરે ભાર ખફા હોતાહએ,
રહમકી જા ઉસે આ જાતા હયે ગુલટા.
કયેસકે તરહસે હો જાતે હઝારોં શયેદા.
પરદા મહમીલકા જો રખ્તી કભી લયેલા ઉલટા,

ગજલ રઝા.

તુને કુછ કદર મેરી આહ ન જાની અફસોસ
કદરદાનીસે કોઇ બાત ન માની અફસોસ
દાસતાં દરદ કી અપની મંયે કહું કીસકે આગે,
કોઇ સુનતા નહી મેરી કાહાની અફસોસ.
ચશમેં તર ઝોઅફે બદન ખુશકીએ લબ ઝરદીએ રંગ
યે મીલી દરદો મોહબ્બતકી નીશાની અફશોસ,
દીલ અગર કહેનેમે હોતા તો યે દુખ કીયું હોતા,
હએ બગલમેભી મેરે દુશમને જાની અફશોસ,
રહમ આતા હએ રઝા દેખ તેરા હાલ મુજે,
મુફ્ત બરબાદ ગટ તેરી જવાની અફશોસ.

કાફી.

જીનુ ઇશ્કમે સર ન દીયા દો જુગ જીઆ તો કયા હુવા—જીનુ
જોગી જુગત જાને નહી કપડ રંગા તો કીયા હુવા,

અપના ઘટ રંગા નહી પ્રગટ રંગાતો ક્યા હુવા,
દરીયા કીનારે માલમ ખડા માલર જાને દરીયા મેરા
હુબડી દીયા મોતીના મીલા માલમ બનાતો ક્યા હુવા
મક્કે મદીને શેહેરમે સીઝદા દીયા તો ક્યા હુવા—
દીલકા કુફર દુટા નહી કલમા પડા તો ક્યા હુવા—જીનુ
ચરખા પુકારે રૂઈ રૂઈ આશક પુકારે મઓલા તુહી તુહી,
આદમકુ દમ પુછા નહી રો રો મુવા તો ક્યા હુવા—જીનું
કહું છાવલી સુનરે પીયા પીઉ પીઉ કરતે મેરા જીવ ગયા,
જીનું પ્રેમરસ ચાખા નહી રસીઆ બનાતો ક્યા હુવા—જીનું

બહારે ગુલશન.

ભાગ ૫ મો.

ગઝલ

બુતોંસે બચકે ચલતા હુ પર આફત આહી જાતી હએ,
યેહ કાફીર વોહ કીયામત હે તબીયત આહી જાતી હએ.
યે સબ કહેનકી બાંતે હએ હમ ઉનકો છોડ બેઠે હએ
જબ આંખેંચાર હોતી હએ મુરવ્વત આહી જાતી હએ.
બનાવટસે નહી નાઝુક મીજાઝ કુછ હસીનો પર,
ખુદા જબ હુસ્ન દેતા હએ નીઝાકત આહી જાતી હએ
ન ઉલઝો તઆના દુશમનસે એસા હોઈ જાતા હએ
જહાં ઈખલાસ હોતા હયે શીકાયત આહી જાતી હએ
ઝહીર ખસતાં જાં શબ સોરહા કુછ કહાકે સુનતે હએ
તઆ જુબ કીયા હયે ઈનસાંકો હુમીયત આહી જાતી હએ

ગજલ સવાદી.

અએ માહે આલમ સો જનમ અઝમન મેરા રંજદઈ
અએ શામાશબઆહ રોઝે મન અઝમાન ચરા રંજીદઈ.
યકશબ હેરા રેહુમાં કુનમેતાઅનો દીલકુરણાં કુનમ.
જાએ તો દર ચસમાં કુનંગ અઝમત મરા રંજીદઈ.
મન આશકે ઝાર તો અમ અઝજાં વફાદારેતોઅમ,
તાઝીદા અમ બારે તો અંમ અઝમાન મરા રંજીદઈ
મન આશકે દીવાના અંમ અઝમન મરા રંજીદઈ
તુ શમઆ મન પવાના અંમ અઝમન મરા રંજીદઈ;

રંજીદઇ રંજીદઇ અઝમન ગુના ચેદીદીદઇ
દાયક ગુનાહ બખશી દઈ અઝમન ચરા રંજીદઇ.
મન સાદીએ દીલ ખવાહેતો અગરૂએતોતું માહનો,
મનયારનેકો ખવાહતો અઝમના ચરા રંજીદઇ,

ગઝલ સાઈલ.

કહુ કયા રૂતબએ વાલા મોઇનુદદીન ચીશતીકા,
જીસે દેખા વો હયે શએદા મોઇનુદદીન ચીશતીકા,
તુરબ વીરદે ઝબાં હરદમ યે નામે પાક અયે આદમ
ચીરાગે મંઝીલે ઉકબા મોઇહેદદીન ચીસતીકા
તમન્નાહે મલાઇકકોકે ચુમે આનકર ચોખાટ,
ફ્રુચ એસાહી હે દરવાઝા મોઇનુદદીન ચીસતીકા.
ચલોં અયે તીશનગાનેમા આરેજત સેરાબ હોં ચલકર.
રવાના ફયેઝકા દરીયા મોઇનુદદીન ચીસતીકા,
નહી ખાહીશ તેરે જન્નતકી એ રીદવાં નહી હસરત,
હમે કાફીહે દરવાઝા મોઇનુદદીન ચીશતીકા.
બર આયા ઉસમે જો કોઇ રહા માહફુઝ દોઝખસે,
દરે જન્નતહે દરવાઝા મોઇનુદદીન ચીશતીકા,
ગુલામે ખાક પા હું મએ ગુલામે ખાક પાસાઇલ,
મોઇનુદીન જીલાંકા મોઇનુદદી ચીશતીકા,

ગઝલ ચીશ્તી.

નાઓમે નદીયા ડુબીગઇએ ઝરા તુમ દેખોરે લોકો—નાઓ.
એક અચંબા હમને દેખા મછલી ચાબે પાન.
કવા બજાવે બાંસરી ઓર મેડક તોડે તાન—નાંઓમે,
એક અંગભા હમને દેખા કુવેમે લગ રહી આગ.
કીચડી પાની જલ ગયા ઓર મછલી રહે ગઇ સાજ—નાઓ
ચડા ન કુવે ઘડી ન ડુબે હાથી મલમલ નાહે.
કોટ કંગુરે પાની ચડ ગયા ચીંટીયા પીઆરી જાય—ના,
સાંસ કુવારી બહુ હમલસે નનંદ સુનેહરા ખાએ;
દેખને વાલી પુત જની તો પડોસન લોલી ગાએ—નાઓમે,
ચીડી ચલી સાસરેરે નઓ મન કાજલ બાહાઈ,
જુરે હાથી લીએ બગલમે ઉંટ લીએ લટકાએ—નાઓમે.

ગઝલ નઆત.

રૂખ બતા અરશપે નઅલએનસે જાને વાલે,
શબે મેરાજમેં અલ્લાહકો પાને વાલે.
ઈતના તરસાઓ ન બસ હીજરમે લીલ્લાહ મુરેહ,
યા નબી ઉમ્મતે આહીકે છુડાને વાલે.
ઝીહો કર ઇસ દીલે બેતાબકો ગુલવાલો શીતાબ,
આપ તે કુમસે હુએ મુર્દોકો જીલાને વાલે.
ઉનકા દીદાર દીખા મુજકો ઇલાહાં જલદી;
જો હુએ ઉમ્મતકો મોહબ્બતસે બુલાને વાલે
હશરમે પાએંગે હરએકસે આલા રૂતબા,
ઉમ્મતે હઝરતે અહમદકે કહાને વાલે,
દાખીલે ખુલ્દે બરીં હશરમે હોંગે લારએબ,
નઅતે અહમદકે જો હુએ પઢને પડાને વાલે
હશરમે કમું ન રેહે ઝેર સીવાએ અહમદ,
સરકે બલ મહફીલે મીલાદમે આને વાલે
અમઝુ વોહ કભી જીનહાર જનાંકી નકરે,
યા નબી હકીકે કમતરકે બરોઝે મહશર.
આપ લારએબ હો જન્નતકે દીખાને વાલે,

કુમરી જીલ્લા.

અપને શહેઝાદે આલમકે લીયે
જંગલ સહેરા બીયાબાન ફીરી—અપને
તન ખાક લગા પહેની કફની
લે જોગનકા સામાન ચલી—અપને.
ઉતર દખન પુરબ પચછમ,
દીલી શહેર મુલતાન ફીરી—અપને.

દાદરો

નઝારા ભર મારારે, હો ગેરીઆને—નઝારા
અરે ફુલ માલી સૈયાં ફુલ માલી.
કહોરો બીહારીને—નઝારા ભર મારરે.
સૈયાં તુતો લાઇ હાંરે તુતો લઇ.
સગર લીનો થેડારે—નઝારા ભર મારારે.

સઈયાં તેરી તીરછી નઝર મોરેપ્યારીરે,
જાદુના કર ડાળેરે—નઝારા ભરું મારારે,

ઠુમરી-જીલ્લા.

દીલદેકે હમે બદનામ કીયા, અબ કહાં જાતે હો મોરા પીઆ-દીલ
કારી મટાં ગન હોતે હટા, અબ થર થર કાંપે મોરા જીઆ-દીલ

ઠુમરી.

કાહે મોહે નવાઉન જટકે, મેં જાઉ તોરે લટકે-કાહે,
ભઉન તોરે ચુની સયાની. આંખયાંમો ખટકે-કાહે.
મીઠે મીઠે મોહે લુભાવે નૈનાં તેરી હટ હટ હટકે-કાહે,

ખ્યાલ કાહાનડે.

ઘર જાને દે છાંડયે રી સૈયાં
હા હા કરતા તોરે પૈ પડતહુ મે હનસે જાુકેરેયાં-ઘર
અગર બગરરે લોકવા સુતત ચરચા કરતે બીરજ નારીયા
જાવોજી જાવોજી નાતો ખ વોગે ગાલિયાં-મોહન

ઠુમરી.

કબુ હોતે ખુશી કબુહોતે ખફા એસી નાદાનોકી દોસતી કયા-કબુ
એ સામે જાનતી પી રીત નહી કરતી-
છોટાસા જીયરા લેતી બચા-એસી નાદાનોકી દોસ્તી કયા-કબુ

ઠુમરી.

પીત જોડેકી લાજ રાખો સઇયાં દુર દેશ મત જાવો.
મોરે બાલમાં-બીનતી કરૂ કપકરું પઇયાં દુર દેસ મત.
મોરે સઇયાં હાથ જોડું કડપરૂં પઇયાં-પીત જોડેકી

ગાયન.

નૈનાં લગાએ કહાં જાઓગે ખલાસી મીયા-નૈનાના લગા,
કપતાન ખાવે મુરગી સરગ ખાવે બકરા
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓઝડી,
કહી ફેપસા કહી તીલ્લી રે-નૈના લગા,
કપતાન પીપે ચકસા સરંગ પીવે બીરાંડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓઝડી,
કહી ફેફસા કહી તીલ્લી રે-નૈના લગા.
કપતાન પીવે ચકસા સરંગ પીવે બીરાંડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી તાડી,

કહી બેઠવ કહી રાસી રે—નૈના લગા
કપતાન ખાવે કટલેસ, સરંગ ખાવે બચેહે.
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ખીચડી,
કહી રોટી કહી ચટનીરે—નૈના લગા,
કપતાન ફીરે ઘોડે સરંગ ફીરે ગાડી,
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ચલતે.
કહી ગીરતે કહી પડતે રે—નૈના લગા,
કપતાન સોવે કેબીન સરંગ સોવે ફાલકા,
હમ ગરીબ ખલાસી કંહી તુતક,
કહી મોરા કહી ફાલકારે—નૈના લગા.

બાહારે ગુલશાન.

ભાગ ૬ ઠો.

જુગની.

પરદેસને જુગની લે ગઇ—પંજાબન જુગની લે ગઇ.
મેરી દીલબર જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગનીકે તાગા કાલા—કોઇ લે ગયા કીસ્મત વલા,
મેરી પીઆરી જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગની બટી હો થગતી—લો આઇ ઉસકી મંગની.
મેરી ભેલી જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગનીકા તાગા લાલ—જુગની રંગ બરંગ કમાલ,
મેરી મતવાલી જુગની લે ગઇ—
મેરી જુગનીકા નાઝુક મોતી—દીલ રખે હીરાકમે રોતી,
મેરી ભોલી જુગની લે ગઇ—

ગઝલ—ઇન્શા.

ઝીડકી સહી અદા સહી ચીને જબી સહી
યે સબ સહીપર એક નહીંકી નહી સહી
મરના મેરા જો ચાહે તો લગ જા ગલેસે ટુક,
અબ ઉકે દમ યે મેરા દમે વાપસી સહી
ગર નાઝનીન કહેનેસે ગાના બુરા હો કુચ,
મેરી તરફ તો દેખીએ મંએ નાઝની સહી.
આગ બડે જો જાતે હો કયું કબાન હુયે યહાં,

જો બાતજો હમકો કહેની હયે તુમસે નહી સહી.
મન્ઝુર દોસ્તી જો તુમે હયે હરયેકસે,
અબ તો ક્યા મઝામકો ઇન્શાસે કી ચહી.

શેઅર.

પાની ભરે હયે યારો યહાં કુરમઝી દોશાલા,
બંનીકી સજ દીખાકર સકતીને મારે લાલા.

ગઝલ વલી.

એ વફાઇ નકર ખુદાસુ ડર, જગ હસાઇ નકર ખુદાસુદર.
હયે જુદાઇમે ઝીન્દગી મુશ્કલ, આ જુદાઈ નકર ખુદાસુદર.
ઉસકું જો આશનાઇ દરકાર હયે, આશનાઈ નકર ખુદાસુદર,
આરસી દેખકર ન હો મગરૂર, ખુદ નુમાઇ નકર ખુદાસુદર.
અયે વલી ગઅેર આસ્તાને યાર, જુબ્બે રાઇ નકરે ખુદાસુદર,

શેઅર.

ઉદી વસ્માકી નહી તેરે રઝાઈ સરપર,
માજબીં રાત વય તારો ભરી છાઇ સરપર.

ગઝલ-ઇન્શા.

જો ચાહે તુ મુન્જસે હસોડેકી ખઅેર,
તો યું દેખ ઇસ ઘોડે જોડેકી ખઅેર.
કુદાદે નશેકે મેને રખ્ખુકો,
મીઆ સાકી ઇસ ઝુલ્ફેકઓડેકી ખઅેર.
દીખાઇ મુઝેહ સઅેર બાગે ઇરિમ,
ખલાહી હો ઇસ સબ્ઝેઘોડેકી ખઅેર.
હસાયા જો મંએને તો બોલે નહી
નઝર આતી કુચ પસ નગોડેકી ખઅેર
લગા બએઠ ઇન્શાકો ઠઓકરતો મેક
અરે અપને સેનેકી તોડેકી ખઅર.

શેઅર.

રાતકો કહેને લગા એરૂકે મુંહપર હાતફેર
કુદરતે હકસે લગી હાત અંધેકે બટેર.

ગઝલ ફેરહત,

કીસ્સએ હીજરે ગુતાં હોશમે આલું તો કહું,
થામ લું ઝબ્ત કરૂં દીલકો સંભાલું તો કહું.

કૈકે દમ દામ જો પુછે તો કહા સુહુદને.
અયે ગુલેખાં ઇસે બાઝાર દીખાહું તો કહું.
ઝરે રૂખ્સારસે બેસે કી હો સુ કયા કીમ્મત,
ચાશની દેખલું કસ દેખલું તાલુ તો કહું.
ઝરે દીલ અપના યે ખાલી રહે અભી કયા માલુમ,
દેખલું બાચલું ખુબ આચ દીખાલું તો કહું
સર ગુઝરતે ગમે એસુસે વો બરહમ હોગે,
અપને સર બયેઠે બીઠાએ જો બલાલુ તો કહું.
રાઝ દીલકી ન કીસીકો હો ખબર કાનો કાન,
ફેરહત અગીઆરકો જબ બજમસે ટાલું તો કહું.

ગઝલ ઝામીન.

દીખ દે રમેકોજમાલ અપના મંએ જાંતલબહું યે તાલ કયા હયે
યે ખાકસારીસે રન્જ કયા હયે યે બેકસોસે મલાલ કયા હયે.
કમાને અબરૂએ તેગ ખુની કઝા હયે કબઝેમે ઉસકે કાતીલ,
તુમ્હારે અબરૂકે આગે મેહેરૂ ફલક પે રોશન હીલાલ કયા હયે.
લગી હયે જંજાલ મેરી જાંકો મંએ પેચ ખાતાહું મીસલે સુમ્બુલ
કે કયેદ કરનેકો મુર્ગે દીલકે તુમ્હારી ઝુલ્ફોકા જાલ કયા હયે.
યે મીઠી બાતે અદાકી છતવન રસીલી આંખોને હમકો મારા,
જો તેગ ખુરરાસે હમકો મારો તો આપકા કુચ કમાલ કયા હયે.
યે દીલમે હસરતહી લે ચલે હમ ઝબાપર અપના યેહી શીકાયત,
કભી ન પુછાકે તેરા ઝામીન હમારી ફુરકતમે હાલ કયા હયે.

લાવણી.

તેરી ઉલ્ફતપે હુવે બદનામ ન નીકલા તુજસે હમારા કામ
ખફા કયું હમસે હુવે જાની—જુદાઈ કયું દીલપર ઠાની.
જીગર ગુલ ગુલકે હુયે પાની ઉઠાઇ લાખો પરેશાની,
ચંચલ અચપલ ચલી રસ્તેસે હમપે ચલાવે તીર.
તુજકો ખુદાકી કસમ હએ જાલીમ બતા મેરી તકસીર,
ખોયા હએ ગાંઠકા હપને દામ—ન નીકલા તુજસે,
દીલમે લગીલગીહએ દરશનકી—ગાંઠ તુમ ખોલોતનમનકી
હુવાએ મીસાલ ગુલશનકી જાએગી બહાર જોબનકી.
કલસે દીલ બેકલ હએ મેરી જાં સુનકે તેરી તકસીર,
હાલપે મેરે લુત્ક કરમકર બેહેરે ખુદા બેપીર.
ગુઝરા રો રો સુબ્હ વ શામ—ન નીકલા,

દીખાકે મુખ્ખ મુતે ગલેમે હાલી તઞોક ઝન્જીર.
નીગાહ બરછી અબરૂ શમશીર દીલે આશકકો દાલો ચીર.
શકલ પીઆરી તેરી મેરી આંખોમે હએ દીન રએન.
યાદમે તેરી આઠુ પહર રહેતા હું બે ચએન,
નહીં એક પલ દીલકો આરામ—ન નીકલા.
અભી મીલના હોતો આ મીલ વગર ન કત્લહી કર કાતીલ,
ન જાના છોડ મુજેહ બીસ્મીલ કે આ હો મેરી મુશકીલ,
ખીઆલ નીખારે ઈંસાજીરે ઓર નએ હયે છંદ,
સુનકે સબાકે બીચ ઝંખા દુસ્મનકી હોગઈ બંદ
શાહઅલી ફકીરકે હયે કલામ—ન નીકલા.

અજી સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—તર્જ.
તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે યાર હયે મેલા માહીમકા,
ચલો ચલેંગે સએર કરેંગે ફીર દેખેંગે કબ=હયે મેલા,
હહયે ખુબ રૂશનાઈ માહીમકે ઉરસમે,
હરએક દુકાન સજાઈ માહીમકે ઉરસમે
ફીસમનસે રસાઈ માહીમકે ઉરસમે
સુરતકી હએ મીઠાઈ માહીમકે ઉરસમે
રેલ યા વીકટોરીઆમે ચલેગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા

મેરે ગમકા તરી સુનીએ ફીસાના-તર્જ.
કોઇ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા,
યેકકો બીગાડા યેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
રરકે ઝીયારત ફાતહા પડકે કોઇ હુવે દીલશાદ,
કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
કોઈ ગીરદી બનાયા જીત ન પાયા—યે રંગ લાયા મેલા
પીકે શરાબ તાડી ઝાઇ ફીરતે મચાતે ધુંમ
કરકે લડાઈ કએદ હો ચોકીમે રહે મગમુમ.
સુબ્હે હોશમે આયા તો પચ્છતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
યા કહી મુજરા સુનનેકે જા બયેઠે હો સરસાર.
રંડીકો નશેમે દેકે હુવે નાંદા આખીર કાર.
પાસ ચપસા ન પાયા રોટીન ખાયા યે રંગ લાયા—મેલા

આયા ઓરસ માહીમકા હુવા હજુંમ બ લમકા– આયા.
સજે સજાએ દુકાન કાબીલ સબરકે હયે હઝાર
કંહી બરફી સુરતકીયા અજબ મઝેદારકા હયે બેપાર–આ
વીલાયતી સામાનકી દુકાના પરે હયે તાઝાબાહાર.
હયે અજબ સુનઅતદાર ગુલો ગુલઝાર કલી અસમાર,
કહી પે મુજરા કરતી બયોઠી કોઈ પરી દેખસાર.
બયેઠે સુનતે હએ ઝરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારકી બવાર,
કંહી ચાહ ટાસ્નોંમે મુરગ બીરયાની મઝેદાર.
ખાતે ઝાહીદ મન્અ ખારતે લાયા બજીએ પરમાર–આયા
કંહી ખીલોને કંહી તંબોલન કર બએઠી સીંગાર,
ખાને આતે હયે બીસયાર બીડે તૈયાર મસાલેદાર આયા,
કંહી જુઆરી બીઠ– ઘરેંમે ખેલાતે હએ જુગાર.
કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
ફાતહા પડને જાતે હોંગે હઝારમે દો ચાર
બાકી સબ અપને કાર કરને એક બારજાતેહુસીયાર–આયા

ગઝલ ઝાહીદ

ક્યા રંગ બીગડને લગ દુનીઆકે ચમનકા તેર્જ,
ક્યા કીજએગા શીકવા શરાબીકે ચલનકા.
જીસકે કે ભરોસાહી નહી ફ્યલો સુખનકા,
મએ બવારી લગે કરને જે શુરફા સારે બાઝાર.
ખાને લગે પઝ મુરદા કમીનોંકે દહનકા,
મએ બવારીમે કર દોલતે એજદાદકો બરબાદ
અફસોસ રહા મરકે વો મહોતાજ કફનકા,
આફઆલ નસારા તે મુસલમાનીકા દાવા
એજા હએ ખુદ્રશ હમ રહે મએ ચાપ મટનકા,
તુ નશેમે બેહોશ હશે કયા ફરહ કરેગાં
ઇન્સાફ તો કર હોશમે બીબી વો બહેનકા,
મએ નોંશીસે કર તોબાહ નસુહાકી તરહસે.
બવાહાં હો કયામત્તમે રીદવાકે ચમનકા,
મએ બવારીસે પરહેઝ કરો ભાઇ મુસલમાં,
લાઝમ હએ તુમેહ માનના ઝાહીદકે સુખનકા,

તમામ શુદ.